

Rectoria Vella

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Salvador Badia, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.60643
Longitud: 1.91372
UTM Est (X): 409484
UTM Nord (Y): 4606650

Classificació

Número de fitxa: 08291 - 1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 9567301DG0096N
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 11/05/2010 - 02:00

Descripció

Edifici de grans dimensions, situat en una ubicació lleugerament separada del poble. Es tracta d'una construcció sòlida i molt regular. El cos originari ha estat allargassat recentment amb un nou volum, aproximadament de les mateixes dimensions que l'antic. El cos originari era de planta rectangular però va quedar amputat a l'angle oest a conseqüència d'un bombardeig durant la Guerra Civil, de manera que en

aquest punt l'edifici fa una mena de queixal que dóna lloc a una façana reculada, amb diferents nivells d'arcades. Aquestes arcades es van posar al descobert durant la recent rehabilitació (anteriorment, una façana plana amb diferents finestres i balcons, aixecada després de la Guerra, cobria aquestes arcades). La rehabilitació ha dotat aquesta part de l'edifici de balcons, sustentats amb unes estructures metàl·liques. La construcció antiga té planta baixa més dos pisos (antigament hi havia diferenciades unes golfes). Per la banda sud i oest la construcció és tancada mitjançant una tàpia de pedra, amb un portal que dóna accés a un pati. La construcció antiga és una obra feta amb un aparell regular, a pedra vista i amb algunes parts lleugerament arrebossades. La façana nord-est té un sòcol només a la part més baixa, ja que el terreny presenta un lleuger desnivell. La planta baixa no tenia obertures (les dues que hi ha actualment són recents); tan sols algunes espitlleres. El primer pis té una sèrie de finestres, rematades amb arcs escarsers i disposades regularment. El segon pis té una segona sèrie de finestres, més petites. A la planta baixa una gran nau coberta amb volta feta de pedra tosca recorre tot el cos antic de cap a cap. Eren les antigues porquerisses o quadres. Els habitatges que s'hi han habilitat a l'interior de l'edifici conserven les parets mestres i alguns elements de l'antic edifici. La construcció nova és revestida exteriorment amb pedra blanca, de manera que queda perfectament diferenciada. A la banda sud-oest es conserven restes d'una construcció, amb un pas cobert, que dóna a una piscina comunitària. El conjunt ha estat acondicionat també amb un aparcament.

Observacions:

En la col·lecció de maquetes de suro del Museu-Arxiu de Vacarisses n'hi ha una que representa l'edifici de la Rectoria vella abans de la rehabilitació.

Història

Es tracta d'un edifici d'origen medieval. No sabem des de quan va tenir una vinculació directa amb la parròquia, però al segle XVIII ja feia funcions de rectoria: era la residència del rector i potser també dels vicaris. Durant el període en què Joan Espina va regir la parròquia (aproximadament des de 1755 fins a 1780) s'hi va portar a terme una reforma en profunditat, que va consistir en una reparació general de tot l'edifici (golfes, la quadra, el celler, habitacions diverses...) i en la construcció d'un cup nou. L'any 1835 va sofrir les conseqüències de la crema de convents i durant la Guerra Civil de 1936 fou novament saquejada. A més, a conseqüència d'un bombardeig l'edifici va quedar amputat a l'angle oest i l'any 1940 la rectoria es traslladà a l'emplaçament actual, en un edifici construït aquest mateix any a la plaça de l'Església. Al costat sud de la casa existiren hortes que pertanyien a l'Església i fa uns anys van passar a mans de particulars. Segons A. FLOTATS (1979: 108), la Rectoria Vella és una de les ubicacions hipotètiques de l'antiga sagrera de Vacarisses, ja documentada l'any 1396, però considerem que aquesta és una hipòtesi sense fonament, ja que simplement es basa en la vinculació tradicional de l'edifici amb la parròquia, i el mateix FLOTATS (1994: 126) sembla desestimar aquesta idea en una publicació posterior. Més recentment, cap a la dècada de 1970 l'edifici era compartimentat i ocupat per diferents famílies d'estiuejants. Al principi de la dècada del 2000 tot l'edifici fou rehabilitat, s'allargà amb un nou cos i es destinà definitivament a habitatges particulars.

Bibliografia

FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble., p. 45, 108.
HERNÁNDEZ, Àngel Manuel (2009). Pàgines vacarissanes, p. 320-326.

